

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 25 września 2006 r.

dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

(2006/730/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 oraz art. 175 ust. 1 w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady nr 2003/106/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami ⁽²⁾ upoważniała przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia do depozytu dokumentu zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, zgodnie z art. 25 ust. 1 konwencji (dalej zwanej „Konwencją rotterdamską”) ⁽³⁾. Dokument zatwierdzenia wraz z deklaracją kompetencji wymienioną w załączniku B do decyzji został złożony u depozytariusza w dniu 20 grudnia 2002 r. Konwencja rotterdamska weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.

⁽¹⁾ Opinia wydana w dniu 5 września 2006 r., (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, str. 29.

(2) W dniu 10 stycznia 2006 r. w swoim wyroku w sprawie C-94/03 (Komisja przeciwko Radzie) ⁽⁴⁾ Trybunał Sprawiedliwości anulował decyzję Rady 2003/106/WE, jako że została ona wydana w oparciu jedynie o art. 175 ust. 1 w połączeniu z art. 300 Traktatu, i orzekł, że stosowną podstawę prawną stanowią zarówno art. 133, jak i art. 175 ust. 1 w połączeniu z odpowiednimi postanowieniami art. 300.

(3) Wyrok Trybunału nie wywiera wpływu na status Wspólnoty jako strony konwencji. Zgodnie z art. 46 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, złożenie nowego dokumentu ratyfikacyjnego nie jest wymagane w tej sytuacji. Konieczna jest natomiast nowa decyzja Rady zatwierdzająca Konwencję rotterdamską, łącznie ze zmienioną deklaracją kompetencji, odzwierciedlającą zmianę podstawy prawnej, zgodnie z art. 25 ust. 3 Konwencji rotterdamskiej.

(4) W celu zagwarantowania pewności prawnej oraz uniknięcia luki prawnej wskazane jest, aby decyzja ta była stosowana z mocą wsteczną od dnia przyjęcia decyzji nr 2003/106/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami, podpisana w dniu 11 września 1998 r. (zwana dalej „Konwencją rotterdamską”) zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowana.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób uprawnionych do złożenia, w imieniu Wspólnoty, deklaracji kompetencji zawartej w załączniku do niniejszej decyzji, zgodnie z wymogami art. 25 ust. 3 Konwencji rotterdamskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 19 grudnia 2002 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 września 2006 r.

W imieniu Rady
M. PEKKARINEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja Wspólnoty Europejskiej złożona zgodnie z art. 25 ust. 3 Konwencji rotterdamskiej

Wspólnota Europejska deklaruje, że zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w szczególności z jego art. 175 ust. 1, posiada zdolność przystępowania do umów międzynarodowych oraz do wykonywania wynikających z nich zobowiązań, o ile przyczyniają się one do osiągnięcia następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrony zdrowia ludzkiego,
- rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych,
- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego.

Wspólnota Europejska deklaruje również, że zgodnie z art. 133 Traktatu posiada ona wyłączne kompetencje w zakresie wspólnej polityki handlowej, w tym, w szczególności, w zakresie wymiany towarowej.

Ponadto Wspólnota Europejska deklaruje, że przyjęła już instrumenty prawne, w tym rozporządzenie (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów⁽¹⁾, które są wiążące dla jej państw członkowskich i obejmują kwestie uregulowane Konwencją rotterdamską, oraz że przedłoży Sekretariatowi Konwencji rotterdamskiej wykaz tych instrumentów prawnych i będzie go w miarę potrzeby aktualizować.

Wspólnota Europejska jest odpowiedzialna za wykonywanie tych zobowiązań wynikających z Konwencji rotterdamskiej, które wchodzą w zakres obowiązującego prawa wspólnotowego.

Wykonywanie kompetencji wspólnotowych podlega ze swojej natury stałemu rozwojowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 777/2006 (Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 9).